

Υπόθεση C-323/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

18 Απριλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Trgovački sud u Zagrebu (Κροατία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Απριλίου 2019

Αιτούσα:

Interplastics s.r.o.

Καθής:

Letificio d.o.o.

[παραλειπόμενα]

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

[παραλειπόμενα]

Αντικείμενο:

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και αίτηση ερμηνείας των σκέψεων των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), και *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) στην υπ' αριθ. Ρονγν-752/19 υπόθεση, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Καταρχάς, το αιτούν δικαστήριο ζητεί την προστασία των προσωπικών δεδομένων του αιτούντος την αναγκαστική εκτέλεση και του καθού η αναγκαστική εκτέλεση ως διαδικών της κύριας δίκης.

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί:

Σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 3, στοιχείο β', της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του

Ζάγκρεμπ, Κροατία), ως εθνικό δικαστήριο, υποβάλλει, μέσω του δικαστή Mislav Koluškić, αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, καθώς και αίτηση ερμηνείας των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-484/15 και C-551/15, στο πλαίσιο της υποθέσεως Ronvn-752/19, της οποίας έχει επιληφθεί το Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) (παράρτημα 1).

Στην απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση C-551/15 το Δικαστήριο έκρινε ότι: «ο κανονισμός 1215/2012 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι δεν εμπίπτουν στην κατά τον εν λόγω κανονισμό έννοια του “δικαστηρίου”, στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που τους εκχωρούνται από το εθνικό δίκαιο στις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει “εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη”».

Μολονότι η θέση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σαφής και μη διφορούμενη ως προς το γεγονός ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι δεν έχουν την εξουσία να εκδίδουν διαταγές αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη, η εν λόγω αντίθεση με τον κανονισμό 1215/2012 πρακτική συνεχίζεται. Μετά την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, οι συμβολαιογράφοι εξέδωσαν πάνω από ένα εκατομμύριο διαταγές αναγκαστικής εκτελέσεως.

Από την 1η Ιουλίου 2013 η Δημοκρατία της Κροατίας είναι πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα θεσμικά όργανα της οποίας εγγυώνται ίση νομική μεταχείριση για όλους τους πολίτες και τα νομικά πρόσωπα όλων των κρατών μελών.

Τα δικαστήρια της Δημοκρατίας της Κροατίας ερμηνεύουν διαφορετικά την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-551/15 και θεωρούν, ως επί το πλείστον, ότι αφορά αποκλειστικά τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτελέσεως που διενεργούνται από συμβολαιογράφους στις οποίες ο καθού η αναγκαστική εκτέλεση είναι φυσικό πρόσωπο – υπήκοος άλλου κράτους μέλους της Ένωσης.
[σέλ. του πρωτοτύπου 2]

Οι θέσεις και αποφάσεις των κροατικών δικαστηρίων, στο μέτρο που εισάγουν διαφοροποιημένη εφαρμογή του δικαίου και του κανονισμού 1215/2012 μεταξύ των πολιτών και των νομικών προσώπων της Δημοκρατίας της Κροατίας, αφενός, και των πολιτών και των νομικών προσώπων των άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφετέρου, κατά τρόπο που εισάγει διακρίσεις, δεν γίνονται δεκτές από το αιτούν δικαστήριο.

Ως εκ τούτου, το Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ), ως εθνικό δικαστήριο, μέσω του δικαστή του, υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου να διασφαλίσει την ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης σε όλα τα κράτη μέλη και τον σεβασμό της αρχής της ίσης μεταχείρισης των πολιτών και των

νομικών προσώπων κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στην υπόθεση Ρονρν-752/19, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

Λόγω της διαφορετικής εφαρμογής των αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι χρήσιμο να υποβληθεί η εν λόγω αίτηση, προκειμένου να διαπιστωθεί αν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα της Κροατίας, ως πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντιμετωπίζονται ισότιμα με τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των άλλων κρατών μελών της Ένωσης, και κατά πόσο τα αλλοδαπά νομικά πρόσωπα αντιμετωπίζονται ισότιμα με τα αλλοδαπά φυσικά πρόσωπα όσον αφορά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης στο έδαφος της Δημοκρατίας της Κροατίας.

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο τη συνένωση και τη συνεκδίκηση της παρούσας υποθέσεως με την υπ' αριθ. C-657/18 αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oréinski sud u Novom Zagrebu (δικαστήριο της πόλης του Νοβί Ζάγκρεμπ, Κροατία), καθώς και με τις αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 11 και τις 20 Μαρτίου 2019.

Σύμφωνα με το άρθρο 94 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις συστάσεις προς τα εθνικά δικαστήρια, σχετικές με την υποβολή προδικαστικών ερωτημάτων, το αιτούν δικαστήριο, Trgovački Sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ), αιτιολογεί το αίτημά του ως εξής:

I. Σύνοψη του αντικειμένου της διαφοράς και των σχετικών πραγματικών περιστατικών που διαπίστωσε το αιτούν δικαστήριο στην υπ' αριθ. Ρονρν-752/19

Διάδικοι της κύριας δίκης είναι η INTERPLASTICS S.R.O., [παρλειπόμενα] Μπρατισλάβα, Σλοβακία, αιτούσα την αναγκαστική εκτέλεση [παρλειπόμενα], και η LETIFICO d.o.o., Velika Buna (Velika Gorica), καθώς η αναγκαστική εκτέλεση [παρλειπόμενα]. Στις 4 Φεβρουαρίου 2019 ξεκίνησε διαδικασία αναγκαστικής εκτελέσεως κατόπιν αιτήσεως αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη και, στις 4 Φεβρουαρίου 2019, ο συμβολαιογράφος, Tomislav Knez (Sveta Nedjelja) [παρλειπόμενα] εξέδωσε διαταγή εκτελέσεως επί τη βάσει του εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη υπ' αριθ. Ορνρν-23/2019, με την οποία διατάσσει την καθώς η αναγκαστική εκτέλεση να διευθετήσει, εντός προθεσμίας 8 ημερών, την απαίτηση που προβάλλεται στη διαταγή εκτελέσεως ύψους 17 700 ευρώ, καταβλητέου σε kuna (HRK), πλέον νόμιμων τόκων υπερημερίας, καθώς και δικαστικά έξοδα ύψους 7 210,80 HRK.

Το δάνειο βασίζεται σε κατάλογο τιμολογίων που εκδόθηκαν στις 11 Δεκεμβρίου 2018.

Η αίτηση επιδόθηκε στην καθώς ταυτόχρονα με τη διαταγή εκτελέσεως, στις 13 Φεβρουαρίου 2019. Η καθώς η αναγκαστική εκτέλεση άσκησε εγκαίρως ανακοπή

κατά της διαταγής εκτελέσεως, αμφισβητώντας τη βάση και το ύψος της απαίτησης.

Σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις υποθέσεις C-484/15 και C-551/15, στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι, στο μέτρο που ενεργούν στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη» δεν δύνανται να θεωρηθούν δικαστήριο υπό την έννοια του κανονισμού για τον ευρωπαϊκό εκτελεστό τίτλο ή για τους σκοπούς της εφαρμογής του κανονισμού για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Εξάλλου, με τις αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η τήρηση της αρχής της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης στον τομέα της συνεργασίας σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις προϋποθέτει ότι οι αποφάσεις που εκδίδουν οι αρχές ενός κράτους μέλους των οποίων ζητείται η εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας παρέχοντας εγγύα ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και τήρησης της κατ' αντιμωλίαν διαδικασίας. Ως εκ τούτου, η διαδικασία που προηγείται της έκδοσης διαταγής εκτελέσεως δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν και η σχετική απόφαση δεν εκδίδεται από δικαστική αρχή, αλλά από συμβολαιογράφο, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαστήριο. Αυτές οι εκτιμήσεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ως άνω διαταγή εκδόθηκε από μια απολύτως αναρμόδια αρχή και ότι, συνεπώς, εφαρμόζονται οι κανόνες περί απόλυτης αναρμοδιότητας. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί πράξεις που εκδίδονται από αρχή απολύτως αναρμόδια, και για τον λόγο αυτό δεν δύναται να συνεχίσει τη διαδικασία ανακοπής που κινήθηκε κατά της διαταγής εκτελέσεως. Κατά συνέπεια, ό,τι είναι άκυρο εξ αρχής δεν μπορεί να καταστεί έγκυρο ή να επικυρωθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς αυτό θα ήταν αντίθετο με την αρχή της ισότητας των όπλων. [σελ. του πρωτοτύπου 3]

II. Το περιεχόμενο των εθνικών διατάξεων που εφαρμόζονται στην υπόθεση και η σχετική εθνική νομολογία

Η επίμαχη διάταξη είναι εκείνη του άρθρου 1 του *Onižni zakon* (νόμου περί αναγκαστικής εκτελέσεως) (δημοσιευθέντος στη *Narodne novine* αριθ. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 και 73/17), ήτοι ο εθνικός κανόνας που εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να εκτελούν αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη, εκδίδοντας διαταγή εκτελέσεως, ως εκτελεστό τίτλο, χωρίς τη ρητή συμφωνία του καθού η αναγκαστική εκτέλεση. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι το επίδικο ζήτημα αφορά την αρμοδιότητα των συμβολαιογράφων στην παρούσα αστική υπόθεση, το δικαστήριο δεν προέβη στην εξέταση της ουσίας.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι οι σκέψεις και η ερμηνεία των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199), και *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193), ισχύουν και στο

εθνικό δίκαιο και εφάρμοσε την εν λόγω νομολογία και ερμηνεία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση Ροντν-752/19.

Η νομολογία:

Στην υπόθεση Ροντν-57/18 (παράρτημα 2), το *Općinski sud u Novom Zagrebu* (δικαστήριο της πόλης του Νονί Ζάγκρεμπ) απέρριψε την αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως και ακύρωσε διαταγή εκτελέσεως που εκδόθηκε από συμβολαιογράφο παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-551/15, με την εξής αιτιολογία: «[...] η διαδικασία που προηγείται της έκδοσης της διαταγής εκτελέσεως δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν και η σχετική απόφαση δεν εκδίδεται από δικαστική αρχή, αλλά από συμβολαιογράφο, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαστήριο. Αυτές οι εκτιμήσεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ως άνω διαταγή εκδόθηκε από μια απολύτως αναρμόδια αρχή και ότι, συνεπώς, εφαρμόζονται οι κανόνες περί απόλυτης αναρμοδιότητας. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί πράξεις που εκδίδονται από αρχή απολύτως αναρμόδια, και για τον λόγο αυτό δεν δύναται να συνεχίσει τη διαδικασία ανακοπής που κινήθηκε κατά της διαταγής εκτελέσεως. Κατά συνέπεια, ό,τι είναι άκυρο εξ αρχής δεν μπορεί να καταστεί έγκυρο ή να επικυρωθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς αυτό θα ήταν αντίθετο με την αρχή της ισότητας των όπλων.».

Ωστόσο, με την υπ' αριθ. Gž Ovr-645/2018 διαταγή (παράρτημα 3), το *Županijski sud u Puli* (περιφερειακό δικαστήριο της Πούλα, Κροατία) ακύρωσε την απόφαση Ροντν-57/18 για τους εξής λόγους: «[...] η θέση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σχετικά με την αναρμοδιότητα των συμβολαιογράφων στις διαδικασίες για την έκδοση διαταγής εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη είναι εσφαλμένη, διότι η αρμοδιότητά τους προβλέπεται από τις διατάξεις του τίτλου είκοσι έξι του ΟΖ (Narodne pravine αριθ. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 και 73/17, στο εξής: ΟΖ), οπότε ο συμβολαιογράφος ενήργησε ορθώς όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 282 του ΟΖ, κατόπιν ανακοπής της καθής η αναγκαστική εκτέλεση κατά της διαταγής εκτελέσεως που αυτός εξέδωσε βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη, παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, προκειμένου να αποφανθεί επί της ανακοπής ως αρμόδιο δικαστήριο. Σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας, σε περίπτωση που η καθής η αναγκαστική εκτέλεση είχε την έδρα της στη Δημοκρατία της Κροατίας, εντός της δικαιοδοσίας του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, το τελευταίο θα έπρεπε, σύμφωνα με το άρθρο 282, παράγραφος 3, του ΟΖ, να κρίνει επί της ανακοπής της καθής η αναγκαστική εκτέλεση δυνάμει των άρθρων 57 και 58 του ΟΖ και να εκδώσει απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές. Στον βαθμό που, κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 16 ZPP [Zakon o parničnom postupku] (κώδικα πολιτικής δικονομίας), απέρριψε την αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως και ακύρωσε στο σύνολό της τη διαταγή εκτελέσεως επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη λόγω απόλυτης αναρμοδιότητας του συμβολαιογράφου, υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου κατ' άρθρο 354, παράγραφος 1, λόγω της εσφαλμένης εφαρμογής του άρθρου 16

του ZPP και του άρθρου 21, παράγραφος 1, του ΟΖ, γεγονός που προβλήθηκε κατ' έφεση [...].».

Συνεπώς, το Županijski sud u Puli (περιφερειακό δικαστήριο της Πούλα) κρίνει ότι δύνανται να διατηρηθούν τα αποτελέσματα του τμήματος της διαταγής του συμβολαιογράφου με την οποία αυτός υποχρεώνει την καθής η αναγκαστική εκτέλεση στην επίδικη καταβολή.

Επιπλέον, στις υποθέσεις Pονρν-1434/18, Pονρν-3326/17 και Pονρν-3380/18 (παράρτημα 4), το Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) διατήρησε τα αποτελέσματα διαταγών πληρωμής που εκδόθηκαν στο πλαίσιο διαταγών εκτελέσεως από συμβολαιογράφους κατά οφειλετών αλλοδαπών νομικών προσώπων.

Ωστόσο, στην υπόθεση Pονρν-113/18 (παράρτημα 5), το Trgovački sud u Zagrebu (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ) απέρριψε την αίτηση αναγκαστικής εκτελέσεως και ακύρωσε διαταγή εκτελέσεως που εκδόθηκε από συμβολαιογράφο παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-551/15, με την εξής αιτιολογία: «[...] η διαδικασία που προηγείται της έκδοσης της διαταγής εκτελέσεως δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν [σελ. του πρωτοτύπου 4] και η σχετική απόφαση δεν εκδίδεται από δικαστική αρχή, αλλά από συμβολαιογράφο, ο οποίος, όπως προαναφέρθηκε, δεν μπορεί να θεωρηθεί δικαστήριο. Αυτές οι εκτιμήσεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η ως άνω διαταγή εκδόθηκε από μια απολύτως αναρμόδια αρχή και ότι, συνεπώς, εφαρμόζονται οι κανόνες περί απόλυτης αναρμοδιότητας. Επομένως, το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να δεχθεί πράξεις που εκδίδονται από αρχή απολύτως αναρμόδια, και για τον λόγο αυτό δεν δύναται να συνεχίσει τη διαδικασία ανακοπής που κινήθηκε κατά της διαταγής εκτελέσεως. Κατά συνέπεια, ό,τι είναι άκυρο εξ αρχής δεν μπορεί να καταστεί έγκυρο ή να επικυρωθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, καθώς αυτό θα ήταν αντίθετο με την αρχή της ισότητας των όπλων.».

Οι εν λόγω αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων παρουσιάζουν αποκλίνουσες νομικές αντιλήψεις ως προς την αρμοδιότητα των συμβολαιογράφων να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως.

III. Έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να αμφισβητήσει την ερμηνεία ή το κύρος ορισμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, καθώς και τη σχέση που δημιουργεί μεταξύ των διατάξεων αυτών και της εφαρμοστέας στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνικής νομοθεσίας

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αποσκοπεί στη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης σε όλα τα κράτη μέλη και στην τήρηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και της ισότητας των πολιτών κατά την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, καθώς και της ομοιόμορφης νομολογίας του εθνικού δικαστηρίου κατά την εφαρμογή του κεκτημένου της Ένωσης.

Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, «παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσις του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος». Το άρθρο 14 της ίδιας Σύμβασης εγγυάται την απαγόρευση των διακρίσεων και ορίζει ότι «η χρήση των αναγνωριζομένων εν τη παρούση Συμβάσει δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλισθή ασχέτως διακρίσεως φύλου, φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προελεύσεως, συμμετοχής εις εθνικήν μειονότητα, περιουσίας, γεννήσεως ή άλλης καταστάσεως». Κατά το άρθρο 18 ΣΛΕΕ, εντός του πεδίου εφαρμογής των Συνθηκών και με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών τους, απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας. Το αιτούν δικαστήριο θεωρεί ότι, εν προκειμένω, οι Κροάτες υπήκοοι και νομικά πρόσωπα υφίστανται διακρίσεις σε σχέση με υπηκόους και νομικά πρόσωπα των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προκύπτει από τις παρατεθείσες αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, ΕΕ:C:2017:199) και *Parking Pula* (C-551/15, ΕΕ:C:2017:193). Σύμφωνα με τις αποφάσεις, οι διαταγές εκτελέσεως δεν αναγνωρίζονται ως τέτοιες σε άλλα κράτη μέλη της Ένωσης σύμφωνα με τον κανονισμό για τον ευρωπαϊκό εκτελεστό τίτλο και τον κανονισμό για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικών και εμπορικών υποθέσεων. Ως εκ τούτου, η εθνική νομοθεσία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να εκδίδουν διαταγές εκτελέσεως που δεν αναγνωρίζονται ως τέτοιες ή ως δικαστικές αποφάσεις στα άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το σκεπτικό των αποφάσεων αυτών προκύπτει σαφώς ότι η διαδικασία ενώπιον συμβολαιογράφου δεν παρέχει εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και δεν διενεργείται κατ' αντιμωλίαν. Αυτό οδηγεί σε άниση μεταχείριση των κροατικών φυσικών και νομικών προσώπων σε σχέση με τα φυσικά και νομικά πρόσωπα των άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και σε άниση μεταχείριση των αλλοδαπών φυσικών και νομικών προσώπων, και στον βαθμό αυτό συνιστά διάκριση. Η απουσία κατ' αντιμωλίαν διαδικασίας οδηγεί σε άниση μεταχείριση μεταξύ των μερών και προσβάλλει έτσι το θεμελιώδες δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που κατοχυρώνεται στη Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Το εταιρικό δίκαιο απαιτεί την εναρμόνιση των ευρωπαϊκών κανόνων στον εν λόγω τομέα εντός της Ένωσης, με σκοπό την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου, προκειμένου να προωθηθεί η οικονομική δραστηριότητα και οι επενδύσεις, σύμφωνα με τη Συνθήκη Προσχώρησης και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επίμαχη ερμηνεία, η οποία έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της ισότητας των εταιριών, θέτει σε μειονεκτική θέση τις εθνικές εταιρίες σε σχέση με τις εταιρίες των άλλων κρατών μελών της Ένωσης, γεγονός που αντιβαίνει στις θεμελιώδεις αρχές της Ένωσης. **[σελ. του πρωτοτύπου 5]**

Τα υποβαλλόμενα προδικαστικά ερωτήματα είναι τα εξής:

1. Είναι σύμφωνη με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και το άρθρο 18 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-484/15 και C-551/15, διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, ήτοι το άρθρο 1 του *Onvršni zakon* (δημοσιευθέντος στη *Narodne novine* αριθ. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 και 73/17), η οποία εξουσιοδοτεί τους συμβολαιογράφους να προβαίνουν σε αναγκαστική είσπραξη απαιτήσεων επί τη βάσει εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη εκδίδοντας διαταγή εκτελέσεως ως εκτελεστό τίτλο, χωρίς τη ρητή συγκατάθεση του νομικού προσώπου οφειλέτη που είναι εγκατεστημένος στη Δημοκρατία της Κροατίας;

2. Δύναται να εφαρμοστεί στην προαναφερθείσα υπόθεση *Povrn-752/19* η ερμηνεία που δόθηκε με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 2017, *Zulfikarpašić* (C-484/15, ΕΕ:C:2017:199) και *Pula Parking* (C-551/15, ΕΕ:C:2017:193), και, συγκεκριμένα, πρέπει να ερμηνευθεί ο κανονισμός 1215/2012 υπό την έννοια ότι στην Κροατία οι συμβολαιογράφοι, ενεργώντας βάσει των εξουσιών που τους απονέμει η εθνική νομοθεσία στο πλαίσιο διαδικασιών αναγκαστικής εκτελέσεως επί τη βάσει «εγγράφου που αποτελεί πλήρη απόδειξη», στις οποίες οι καθόν η αναγκαστική εκτέλεση είναι νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν εμπίπτουν στην έννοια του «δικαστηρίου» κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού;

[*παραλειπόμενα*] [τόπος και ημερομηνία έκδοσης]

[*παραλειπόμενα*] [όνομα και επώνυμο του δικαστή, ταχυδρομική και ηλεκτρονική διεύθυνση]

Παραρτήματα:

- 1) έγγραφα σχετικά με την υπόθεση της κύριας δίκης, *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικό δικαστήριο του Ζάγκρεμπ), υπόθεση *Povrn-752/19*, υπ' αριθ. 1 έως 10,
- 2) νομολογία του *Općinski sud u Novom Zagrebu* (δικαστηρίου της πόλης του Νoνi Ζάγκρεμπ), υπόθεση *Povrn-57/18*, υπ' αριθ. 11 και 12,
- 3) νομολογία του *Županijski sud u Šibeniku* (δικαστηρίου της πόλης του *Šibenik*), υπόθεση *Gž Ovr-645/18*, υπ' αριθ. 13 και 14,
- 4) νομολογία του *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικού δικαστηρίου του Ζάγκρεμπ), υπ' αριθ. *Povrn-1434/18*, *Povrn-3326/17* και *Povrn-3380/18*, υπ' αριθ. 15 έως 19,
- 5) νομολογία του *Trgovački sud u Zagrebu* (εμπορικού δικαστηρίου του Ζάγκρεμπ), υπόθεση *Povrn-113/18*, υπ' αριθ. 20 και 21.